

Correspondentieadres:

Stichting Co₂ntramine
Postbus 1383
9701 BJ Groningen

<i>Uw referentie</i>	<i>Uw brief van</i>	<i>Onze referentie</i>	<i>Telefoon</i>
			06-51712221
<i>Onderwerp</i>		<i>Bijlage(n)</i>	<i>Datum</i>
Bezwaarschrift		-	25 april 2012

Bezwaarschrift tegen de door u verleende vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet aan RWE Holding bv voor het oprichten, in werking hebben, in werking houden en onderhouden van een elektriciteitscentrale in de Eemshaven.

Met verzoek om doorzending van dit bezwaar aan de provincies Fryslân en Drenthe en het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie.

Met het verzoek om een ontvangstbevestiging van dit bezwaarschrift ons toe te zenden.

Aan

Het college van Gedeputeerde Staten van Groningen

Geacht college,

Hierbij maakt de stichting Co₂ntramine bezwaar tegen de door u verleende natuurvergunning voor de RWE-kolencentrale in de Eemshaven.

Door het verlenen van de vergunning maakt u een historische vergissing die gedurende veertig jaar – de verwachte levensduur van de centrale – ernstige gevolgen heeft. Deze centrale veroorzaakt niet alleen schade aan de beschermde natuur in en rondom ons mooie werelderfgoed de Waddenzee, maar is ook een bron van ongezonde luchtvervuiling en schadelijke klimaatverandering. Als de centrale daadwerkelijk gaat draaien, zorgt RWE voor een stijging van 3 tot 4 procent van de Nederlandse CO₂-uitstoot. In februari 2012 liet uw commissaris van de Koningin, Max van den Berg, weten dat hij een kolencentrale 'oude energie' vindt. Terecht. Steenkool is vervuilend en achterhaald. Nederland heeft juist nieuwe energie nodig en daarom had aan RWE nooit deze vergunning verleend mogen worden.

Gebrek aan onderzoek naar nut en noodzaak

Ons grootste bezwaar is dat u een vergunning heeft verleend zonder eerst te onderzoeken of er wel een dringende noodzaak voor deze kolencentrale bestaat. De Natuurbeschermingswet schrijft voor dat een centrale die significant negatieve effecten op de natuur heeft, alleen een vergunning mag krijgen als er geen alternatieven zijn en de centrale een 'dwingende reden van groot openbaar belang' dient. Dit is niet het geval. Nederland produceert de komende jaren meer elektriciteit dan nodig is. De verwachting is dat de stroom van deze centrale naar Duitsland geëxporteerd wordt en dus voor Nederland niet nodig is. Werkgelegenheid levert de centrale ook al nauwelijks op, met de voorspelde 150 werknemers als de kolencentrale in werking is. Wind- en zonne-energie

leveren veel meer banen op. Daarnaast heeft RWE nooit aangetoond dat de kolencentrale een groot belang dient, behalve zijn eigen bedrijfseconomische belang. Al kunnen we daar inmiddels ook aan twijfelen. De directeur van RWE verklaarde in maart 2011 immers dat als het bedrijf de beslissing moest overdoen, er niet voor een kolencentrale gekozen zou worden.

Significante negatieve natuureffecten

Volgens u ondervindt de natuur geen grote nadelen van de kolencentrale. Deze schade is er echter wel degelijk, zoals blijkt uit onderstaande voorbeelden:

- Voor de grote kolenschepen die straks naar de Eemshaven varen, is verdieping van de vaargeul noodzakelijk. Dit gaat gepaard met veel baggerwerk dat schadelijk is voor het wad en het leefgebied van dieren doorkruist.
- Het aan- en afvaren van kolenschepen verstoort zeehondenrustplaatsen, het leefgebied van de bruinvis en zorgt voor schadelijke uitstoot op Waddeneilanden.
- Door de bouw van de koelwateruitlaat in de Waddenzee gaat ten minste 3 hectare Natura 2000-gebied verloren. De lozing van gigantische hoeveelheden warm koelwater (65 kubieke meter per seconde als de centrale volledig in bedrijf is) schaadt het kwetsbare ecosysteem van het Eems-Dollard estuarium. Hier leeft een grote verscheidenheid aan vissoorten en de mosselbanken dienen als kraamkamer voor allerlei diersoorten.
- Het baggeren en de baggerstort voor de bouw van de kolencentrale en de havenuitbreiding vertroebelen het water. Hier heeft de in het gebied beschermde flora en fauna onder te lijden.
- Grote hoeveelheden stikstofoxiden (2,5 miljoen kilo per jaar) en andere schadelijke stoffen dalen neer op de Duitse en Nederlandse Waddeneilanden en andere natuur en landschappen in de wijde omtrek. Vooral voor duinen en veengebieden is dit op de lange termijn zeer schadelijk. Er is al zo veel luchtvervuiling dat de voor stikstof gevoelige natuur over het algemeen al in matige tot slechte staat verkeert. De uitstoot van een kolencentrale tast de natuur verder aan. De provincie voldoet hiermee niet aan haar verplichtingen om de natuur te verbeteren.
- De zware metalen (zoals kwik en cadmium) die in het ecosysteem terecht komen, hopen zich op in de voedselketen.
- Vogels als de beschermde velduil, blauwe kiekendief en de scholekster verloren leef-, rust- en broedgebied vanwege het tientallen hectare grote bouwterrein en de versturende geluiden.
- Het onderwaterlawaai van de kolenschepen en de afvalstoffen van de centrale zullen de zeehonden en andere zeezoogdieren verstoren.

Er is geen duidelijkheid over plannen ondergrondse co2-opslag

Veilige opslag van CO₂ is niet bekend. Als de centrale in bedrijf komt moet er wat gebeuren met het broeikasgas CO₂. Er is in het verleden een duidelijke koppeling gemaakt tussen het toestaan van deze centrale en het afvangen van CO₂. Deze centrale moet 'capture ready' zijn en dus in de toekomst CO₂ gaan afvangen en opslaan. De plannen voor opslag van CO₂ in lege gasvelden in Noord-Nederland zijn van de baan. Nina Skorupska, topvrouw van RWE/Essent, zei op 25 april 2012 in het Dagblad van het Noorden dit te betreuren en nu te denken aan opslag in lege gasvelden onder de zeebodem.ⁱ Er is een plan van E.ON Benelux en GDF SUEZ Energie Nederland voor een demonstratieproject voor CO₂-opslag op de Noordzee. "Dit project betreft het Rotterdam Opslag en Afvang Demonstratie- project (ROAD). Het wordt het eerste grootschalige CCS-demonstratieproject in Nederland. In de periode tussen 2015 en 2020 wil ROAD circa 1,1 miljoen ton per jaar CO₂ (0,6 procent van de jaarlijkse CO₂-uitstoot in Nederland) gaan afvangen van de nieuwe elektriciteitscentrale van E.ON op de Maasvlakte en opslaan in gasreservoirs onder de Noordzee. Als demonstratieproject gaat ROAD bestaande CCS-technologieën, die zich op kleinere schaal hebben bewezen, integreren en op industriële schaal toepassen." Tot zover het persbericht van E.On van maart 2012ⁱⁱ.

Aan CO₂-opslag onder de Noordzee kleven een aantal mogelijke ecologische nadelen, stelt de Stichting Noordzeeⁱⁱⁱ. Inmiddels heeft onderzoek aangetoond dat indien CO₂ ontsnapt bij een onderzeese opslag, het zeewater zodanig verzuurt dat de ecologische diversiteit grote schade zal ondervinden. Ik verwijs u daarvoor naar een artikel in de National Geographic van april 2011^{iv}. De stichting Co₂ntramine wil nadrukkelijk verwijzen naar deze bezwaren. Als er sec gekeken wordt naar de technische haalbaarheid van het ROAD-plan, heeft dit gevolgen voor de RWE/Essent centrale. Na 2020 worden gegevens bekend over de haalbaarheid van opslag onder de Noordzee. Pas als deze gegevens bekend zijn kan er een uitspraak gedaan worden over de mogelijke natuurschade die ontstaat bij onderzeese CO₂-opslag. Een natuurvergunning die daar geen rekening mee houdt is volgens ons onrechtmatig.

Op grond van het voorgaande verzoeken wij de betrokken overheden dan ook om niet te kiezen voor bedrijfsbelangen, maar voor de bescherming van natuur en leefmilieu. Het Waddengebied is uniek en van ons allemaal, ook van toekomstige generaties. Om die reden verzoeken wij onze bezwaren gegrond te verklaren en alsnog te besluiten de aanvraag van RWE voor een vergunning af te wijzen.

In afwachting van uw antwoord,
met vriendelijke groet,

Egbert Brons
voorzitter stichting Co₂ntramine

Correspondentieadres:

Stichting Co₂ntramine
Postbus 1383
9701 BJ Groningen

ⁱ <http://www.energyvalley.nl/en/archief/23149-rwe-topvrouw-betreurt-verzet-op-ondergrondse-co2-opslag>, 25 april 2012.

ⁱⁱ <http://www.eon.nl/zakelijk/energiemarkt/actueel/nieuws/grootschalig-co2-opslagproject-op-noordzee>,

ⁱⁱⁱ <http://www.noordzee.nl/bibliotheek/co2-opslag/ecologische-gevolgen-co2-opslag/>

^{iv} National Geographic, april 2011, pag 104 t/m 125